

Lur under alle hans skiftende Tanker og Stemninger denne Eftermiddag og ventet paa en gunstig Lejlighed til at overrumple ham.

Han vilde se det Hus, hvor hans Moder og Søskende boede. Han havde i Søstrenes Avertissement nøje mærket sig Adressen; — det var et Sted foran paa Frederiksberg i en af de smaa, stille Sidegader, der gaar ud fra Gl. Kongevej. Der var altsaa ikke langt derhen. Uden yderligere Betænkning begav han sig derfor paa Vej.

Klokken var bleven næsten tolv. Paa Vesterbro var der dog endnu livlig Færdsel baade af Mennesker og Drosker. Fra den gamle Sangerindeknejpe ved Tivoli og fra den nye Variete paa den anden Side Gaden lød Musik og Støj. Overalt saaes Berusede, der enten lededes hjem af velvillige Venner eller tumlede af Sted paa egen Haand. Beværtningskælderne var overfyldte. Selv Politibetjentene stank af Spiritus, saa det formelig kunde stemme En for Brystet, naar man gik dem forbi.

Per drejede om ad Bagerstræde og var dermed inde i de stille Kvarterer. Snart stod han ved Hjørnet af den Gade, han søgte. For ikke at blive genkendt, dersom han skulde være saa uheldig at møde nogen af Familjen, havde han slaaet Frakkekraven op og trykket Hatten ned i Panden. Foreløbigt var der nu ikke et Menneske at se. Først gik han paa den Side af Gaden,